

DOI: <https://doi.org/10.32782/city-development.2026.1-26>

УДК 338.242.2:005.21(477)

КОРПОРАТИВНА ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Тимошенко Андрій Олександрович

доктор економічних наук,

проректор з фінансово-економічних питань

*Приватний вищий навчальний заклад «Європейський університет»*ORCID: <http://orcid.org/0009-0009-8950-8241>

Анотація. Сучасні умови глобалізації та цифрової трансформації економіки зумовлюють посилення ризиків і нестабільності функціонування підприємств, що актуалізує необхідність формування ефективної системи корпоративної економічної безпеки як ключової передумови довгострокової стійкості бізнесу. Метою дослідження є теоретичне узагальнення еволюції концепції корпоративної економічної безпеки та обґрунтування сучасних напрямів її розвитку в умовах цифровізації. Встановлено, що концепція корпоративної економічної безпеки еволюціонує від інструментів контролю витрат і захисту активів до комплексної системи управління ризиками, яка інтегрує фінансові, організаційні, інформаційні та цифрові складові. Доведено зростання значення інформаційної безпеки, комплаєнсу, корпоративної соціальної відповідальності та стратегічної адаптивності підприємств до змін макроекономічного середовища. Визначено, що ефективність системи корпоративної економічної безпеки забезпечується узгодженістю стратегічного управління, фінансової стійкості та цифрової інтеграції бізнес-процесів у межах системного підходу.

Ключові слова: корпоративна економічна безпека, глобалізація, цифрова трансформація, управління ризиками, фінансова стійкість, інформаційна безпека, корпоративна соціальна відповідальність.

Актуальність проблеми. Поняття корпоративної економічної безпеки має тривалу історію становлення та розвитку. Первинно воно формувалося у контексті забезпечення стійкості комерційної діяльності підприємств і було спрямоване на їх захист від несприятливих впливів внутрішнього та зовнішнього середовища. У процесі еволюції уявлення про корпоративну економічну безпеку істотно ускладнилися, набувши багатокомпонентного характеру, що зумовлено розвитком самих корпорацій як економічних суб'єктів, а також трансформацією теорії економічної безпеки загалом.

Сучасне розуміння корпоративної економічної безпеки охоплює не лише збереження матеріальних активів і захист фінансових потоків, а й ефективне функціонування системи внутрішніх взаємовідносин компанії та її взаємодії із зовнішнім середовищем. Вона включає фінансову стійкість, надійність правових механізмів, інформаційну безпеку, здатність до оперативного реагування на виклики, результативну систему управлінських рішень і соціальну відповідальність бізнесу. Така багатовимірність зумовлює необхідність комплексного аналізу еволюції концепції корпоративної економіч-

ної безпеки в умовах глобалізації та цифрової трансформації економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблематика корпоративної економічної безпеки активно досліджується як у вітчизняній, так і в зарубіжній науковій літературі. Р. Альбукерке, Й. Коскінен, Ч. Чжан обґрунтовують вплив корпоративної соціальної відповідальності на зниження ризиковості компаній [1], а А. Керролл розкриває концептуальні засади соціальної відповідальності бізнесу як чинника довгострокової стійкості [2]. З. Варналій, О. Микитюк аналізують стратегічну роль корпоративної соціальної відповідальності у забезпеченні економічної безпеки [4], І. Пасінович, В. Гутак – взаємозв'язок фінансової та корпоративної безпеки [8], Ю. Гудзь, А. Шостаковська, Ю. Майстренко, А. Козинець – фінансові інструменти зміцнення безпеки підприємств [3]. Н. Бобро та співавтори досліджують вплив цифрової трансформації на стійкість бізнесу [6; 9]. Попри наявні напрацювання, зростання цифрових і макроекономічних ризиків потребує подальшого розвитку системного підходу до забезпечення корпоративної економічної безпеки.

© Тимошенко А. О., 2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

Метою дослідження є теоретичне узагальнення еволюції концепції корпоративної економічної безпеки та обґрунтування сучасних напрямів її розвитку в умовах глобалізації й цифрової трансформації економіки.

Результати дослідження. Розгляд питання походження та еволюції концепції корпоративної економічної безпеки передбачає дослідження процесів розвитку науки й практики управління підприємствами. Це зумовлено тим, що попри значущість економічної безпеки як складової функціонування різних систем, її сутність полягає у створенні належних умов для стабільного функціонування та розвитку відповідної системи. Із системних позицій забезпечення безпеки постає однією з функцій управління, інтегрованою у загальний механізм організаційного розвитку [8]. Саме тому наукові підходи до аналізу функціонування та трансформації підприємств є методологічно первинними у дослідженні корпоративної економічної безпеки.

Витоки сучасної концепції управління підприємствами сягають кінця XIX – початку XX ст., коли процеси масового виробництва та концентрації капіталу зумовили формування великих промислових структур. У межах класичного менеджменту було закладено підходи до раціонального розподілу ресурсів і контролю витрат, що фактично започаткувало виокремлення перших елементів системи захисту активів підприємства. Йшлося насамперед про мінімізацію фінансових втрат, спричинених неефективним управлінням виробничими потужностями та матеріальними запасами, що поступово набувало ознак управлінської функції забезпечення стійкості.

Розвиток великої індустрії та потреба у підтриманні стабільності функціонування підприємств актуалізували необхідність ідентифікації вразливих аспектів бізнесу, особливо в умовах зростання конкуренції та посилення впливу зовнішніх факторів. Саме в цей період сформувався запит на системне осмислення корпоративної економічної безпеки як цілісної сукупності наукових поглядів, хоча відповідна категорія ще не була інституціоналізована у термінологічному вимірі.

Суттєвий зсув у підходах до корпоративної економічної безпеки відбувся у першій половині XX ст. у зв'язку з розвитком концепції стратегічного планування. Дослідження взаємозв'язку стратегії, організаційної структури та результативності діяльності підприємства продемонстрували визначальну роль узгодженості управлінських процедур і гнучкості організаційної архітектури для забезпечення довгострокової стійкості бізнесу. Акцент на інтеграції стратегічних і організаційних рішень заклав підґрунтя для формування

сучасної методології корпоративної економічної безпеки, що поєднує управлінські, фінансові та соціально-етичні виміри функціонування корпорацій [2, с. 39].

У подальшому в економічних дослідженнях суттєва увага зосереджувалася на врахуванні макроекономічних чинників і формуванні ефективних інструментів мінімізації фінансових ризиків. Розвиток відповідного напрямку теорії сприяв усвідомленню залежності стійкості підприємства від загальної динаміки економічного циклу, параметрів грошово-кредитної політики та інституційного середовища функціонування бізнесу [7]. Поступово утвердилася позиція, відповідно до якої макроекономічна нестабільність безпосередньо трансформується у корпоративні ризики, впливаючи на ліквідність, прибутковість і структуру капіталу компаній.

Формування сучасних підходів до аналізу макроекономічної стійкості сприяло інтеграції інструментів фінансової аналітики у систему корпоративної економічної безпеки. Розвиток методів оцінювання впливу інфляційних процесів, процентних ставок, валютних коливань та змін ділової активності на фінансові результати підприємств зумовив активне використання макроекономічних індикаторів у стратегічному управлінні. Зокрема, аналіз еластичності попиту та пропозиції стимулював розроблення методик оцінювання чутливості доходності компанії до ринкових коливань, що сприяло переходу від пасивної моделі реагування на загрози до проактивного управління зовнішніми ризиками.

Завершальний етап трансформації концепції корпоративної економічної безпеки припадає на кінець XX ст., коли поширення інформаційних технологій істотно змінило характер бізнес-ризиків. Прискорення інформаційного обміну, цифровізація фінансових потоків та автоматизація бізнес-процесів сформували нові типи загроз – несанкціонований доступ до даних, порушення конфіденційності інформації, кібератаки та цифрові маніпуляції. У відповідь на це управлінські структури почали впроваджувати спеціалізовані інструменти інформаційної безпеки та створювати окремі підрозділи з кіберзахисту в межах корпоративної архітектури управління. У науковому дискурсі цього періоду посилюється увага до цифрової трансформації як чинника зміни ризикового профілю підприємств і необхідності інтеграції інформаційної складової до системи економічної безпеки [1, с. 4451; 9; 10].

Наприкінці XX ст. формується класична парадигма корпоративної економічної безпеки, що базується на кількох ключових процесах:

- управлінні ризиками, яке передбачає виявлення потенційних загроз та розроблення механізмів протидії їх негативному впливу;

- оптимізації внутрішнього контролю та моніторингу ефективності діяльності всіх підрозділів компанії;

- підвищенні конкурентоспроможності шляхом зміцнення ринкових позицій і впровадження інноваційних технологій [4; 11].

Важливий внесок у розвиток цієї парадигми зробили дослідження у сфері стратегічного управління та оцінювання результативності бізнесу. Концепція конкурентних переваг дозволила обґрунтувати залежність фінансових результатів підприємства від його позиції у галузевій структурі та інтенсивності конкурентного тиску. Аналіз впливу зовнішнього середовища на прибутковість бізнесу сприяв інтеграції стратегічного підходу до системи корпоративної економічної безпеки, оскільки забезпечення стійкості почало розглядатися у довгостроковій перспективі.

Водночас значну роль у формуванні комплексного підходу відіграло поєднання фінансових і нефінансових індикаторів оцінювання діяльності підприємства. Інтеграція показників фінансової результативності з параметрами задоволеності клієнтів, розвитку персоналу та технологічного оновлення дозволила поглибити розуміння внутрішніх вразливостей компанії та сформувати багатовимірну модель її стійкості. Такий підхід узгоджується з сучасними концепціями корпоративної соціальної відповідальності та управління ризиками, у межах яких зниження ризиковості діяльності пов'язується з якістю управління та стратегічною орієнтацією бізнесу [1, с. 4451].

Таким чином, історичні етапи становлення концепції корпоративної економічної безпеки відображають послідовний перехід від локальних механізмів контролю витрат і захисту від окремих ризиків до формування складної системи комплексного управління ризиками та протидії загрозам, необхідної для забезпечення виживання та розвитку підприємства в умовах динамічних змін зовнішнього середовища.

Сучасний період – початок XXI ст. – характеризується суттєвою трансформацією характеру економічних взаємодій під впливом глобалізації та зростання ролі інформаційно-комунікаційних технологій, що проявляється у процесах цифровізації та цифрової трансформації як корпорацій, так і соціально-економічної системи загалом [6]. Нові умови функціонування бізнесу висувають підвищені вимоги до рівня захищеності підприємств від різноманітних ризиків і загроз та зумовлюють необхідність переосмислення традиційних підходів до забезпечення економічної безпеки.

Серед найбільш значущих сучасних змін доцільно виокремити такі аспекти.

1. Розширення спектра зовнішніх загроз. Поряд із традиційними фінансово-економічними

ризиками зростає значення ризиків, пов'язаних із кіберзлочинністю, санкційними обмеженнями, міжнародними конфліктами та геоекономічною нестабільністю. Економічне середовище набуває ознак підвищеної турбулентності, що ускладнює забезпечення корпоративної економічної безпеки та підвищує вимоги до адаптивності управлінських рішень [3; 5]. Сучасні спостереження підтверджують наявність прямого зв'язку між порушеннями інформаційної інфраструктури та зниженням прибутковості підприємств. Зокрема, за даними звітів Міжнародного інституту електронної комерції (International E-Commerce Institute), сукупні втрати компаній від кібератак щорічно вимірюються десятками мільярдів доларів, що свідчить про системний характер цифрових ризиків та їх безпосередній вплив на фінансову стійкість бізнесу [12].

2. Формування міжнародних нормативно-правових актів і регламентів у сфері захисту персональних даних та запобігання інформаційним зловживанням. Інституціоналізація стандартів обробки та збереження даних посилює вимоги до корпоративних систем комплаєнсу. Недотримання встановлених норм тягне за собою значні фінансові санкції, обмеження доступу до ринків і втрату ділової репутації, що перетворює відповідність міжнародним стандартам на обов'язковий елемент підтримання економічної безпеки підприємства. У сучасних умовах правове регулювання інформаційної сфери стає складовою ризик-менеджменту та стратегічного управління.

3. Зростання ролі соціального виміру корпоративної економічної безпеки. Сучасні компанії приділяють підвищену увагу мотивації персоналу, формуванню позитивного іміджу та впровадженню принципів корпоративної соціальної відповідальності. Дослідження доводять, що високий рівень соціальної відповідальності знижує ризиковість діяльності підприємства та позитивно впливає на його фінансову стабільність [1, с. 4451]. Водночас недостатня залученість працівників і слабка корпоративна культура знижують продуктивність та послаблюють внутрішню стійкість компанії. Таким чином, акцент зміщується з виключно фінансового виміру безпеки до міждисциплінарного підходу, що інтегрує соціальні, правові та етичні компоненти корпоративного управління [2, с. 39; 4].

У результаті проведеного аналізу, можна виокремити такі етапи розвитку системи корпоративної економічної безпеки в хронологічній послідовності (табл. 1).

Особливістю вітчизняного досвіду забезпечення корпоративної економічної безпеки, є тісний зв'язок безпеки підприємства з параметрами державної економічної політики та макроструктурою національної економіки. Так, у сучасних дослідженнях, традиційно розглядається про-

Таблиця 1 – Еволюція концепції корпоративної економічної безпеки

Етап	Період	Наукові представники	Основні досягнення
Рання стадія	Кінець XIX – початок XX ст.	Ф. Тейлор	Раціоналізація використання ресурсів та зниження виробничих витрат
Серединний етап	Перша половина XX ст.	А. Чандлер	Формування взаємозв'язку між організаційною структурою та стратегією підприємства
Макроекономічний етап	Друга половина XX ст.	Дж. Кейнс, М. Фрідман	Управління ризиками та врахування макроекономічних факторів у забезпеченні стійкості
Цифровий етап	Початок XXI ст.	Н. Бобро, Ю. Тимошенко, Ю. Гудзь, А. Шостаковська, Ю. Майстренко, А. Козинець та ін.	Інформаційна безпека, кіберзахист та інтеграція цифрових технологій у систему КЕБ

Джерело: розроблено автором

блема безпеки суб'єкта господарювання у контексті взаємодії держави та приватного сектору, підкреслюючи визначальну роль інституційного середовища у формуванні умов стійкого розвитку бізнесу. У цьому вимірі корпоративна економічна безпека визначається як похідна від загальної економічної стійкості держави та ефективності її регуляторної політики [11, с. 73].

Інтеграція інструментів державної підтримки, фінансового регулювання та податкової політики у систему забезпечення корпоративної економічної безпеки, розглядається як необхідна умова підвищення стійкості підприємств. Підкреслюється значення фіскальних і фінансових механізмів у формуванні передбачуваного середовища функціонування бізнесу, що сприяє мінімізації ризиків нестабільності та зниженню ймовірності фінансових втрат [10, с. 183]. Такий підхід передбачає побудову системи оцінювання ризиків із врахуванням макроекономічних параметрів, бюджетної політики та монетарних чинників, що визначають умови довгострокового функціонування суб'єктів господарювання.

Попри значний масив наукових напрацювань, концепція корпоративної економічної безпеки залишається відкритою для подальшого теоретичного осмислення та прикладного вдосконалення, оскільки стійкість національної економіки безпосередньо залежить від результативності діяльності підприємств на мікрорівні. Актуальними залишаються питання розвитку

методів кількісної оцінки загроз і прогнозування кризових сценаріїв, удосконалення правових механізмів захисту активів і даних, а також формування універсальної комплексної моделі КЕБ, адаптивної до різних галузевих і організаційних умов. Реалізація цих завдань потребує координації зусиль наукової спільноти, органів влади та корпоративного менеджменту, а також постійної модернізації інструментарію захисту з урахуванням викликів цифрової трансформації та технологічних ризиків.

Висновки. Еволюція концепції корпоративної економічної безпеки відображає трансформацію управлінських підходів у напрямі формування комплексної системи забезпечення стійкості підприємства, що поєднує стратегічне управління, фінансову аналітику, інституційні механізми та цифрові інструменти захисту. У сучасних умовах глобалізації та цифрової трансформації корпоративна економічна безпека набуває системного характеру й визначається взаємодією внутрішніх управлінських процесів із макроекономічними параметрами, державною політикою та цифровою інфраструктурою.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з розробленням інтегрованих моделей оцінювання загроз, удосконаленням кількісних методів прогнозування кризових сценаріїв, а також формуванням адаптивних механізмів координації корпоративних структур і державних інститутів у забезпеченні довгострокової економічної стійкості.

Бібліографічний список:

1. Albuquerque R., Koskinen Y., Zhang C. Corporate social responsibility and firm risk: theory and empirical evidence. *Management Science*. 2019. Vol. 65. No. 10. P. 4451–4949. URL: <https://pubsonline.informs.org/doi/10.1287/mnsc.2018.3043> (дата звернення: 26.08.2025).
2. Carroll A. B. The pyramid of corporate social responsibility: toward the moral management of organizational stakeholders. *Business Horizons*. 1991. Vol. 34. No. 4. P. 39–48. DOI: [https://doi.org/10.1016/0007-6813\(91\)90005-G](https://doi.org/10.1016/0007-6813(91)90005-G)
3. Гудзь Ю., Шостаковська А., Майстренко Ю., Козинець А. Фінансові інструменти забезпечення економіко-екологічної безпеки підприємств. *Сталий розвиток економіки*. 2025. № 5 (56). С. 87–92. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-56-12>
4. Варналій З., Микитюк О. Корпоративна соціальна відповідальність як стратегічний чинник формування економічної безпеки в умовах системної невизначеності. *Scientific Journal of Yuriy Fedkovich*

- Chernivtsi National University. *Economics*. 2025. № 2. С. 22–29. DOI: <https://doi.org/10.32782/ecovis/2025-2-3>
5. Хандій О. О. Інноваційне управління як основа економічної безпеки: роль корпоративної культури. *Економічний вісник Донбасу*. 2025. № 2 (80). С. 135–142. DOI: [https://doi.org/10.12958/1817-3772-2025-2\(80\)-135-142](https://doi.org/10.12958/1817-3772-2025-2(80)-135-142)
 6. Bobro N., Vasylieva N., Suvorova S., Golovina O., Hulinchuk R. Effectiveness of digital integration in the economy and society amid ongoing economic transformation. *International Journal of Organizational Leadership*. 2025. Vol. 14 (First Special Issue 2025). P. 145–158. DOI: <https://doi.org/10.33844/ijol.2025.60469>
 7. Тимошенко Ю. О. Концептуальні підходи до дослідження грошово-кредитної політики у сучасній економіці. *Здобутки економіки: перспективи та інновації*. 2025. № 23. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17557469>
 8. Пасінович І., Гутак В. Фінансова безпека як складова економічної та корпоративної безпеки: теоретичний аспект. *Економіка та суспільство*. 2023. № 58. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-58-24>
 9. Bobro N., Lisova R., Parfentjeva O., Dmytrovska V., Kyrylenko S. Digital transformation for cost optimisation and sustainable business operations. *European Journal of Sustainable Development*. 2025. Vol. 14. № 2. P. 158. DOI: <https://doi.org/10.14207/ejsd.2025.v14n2p158>
 10. Гук О., Федевич Л., Ливдар М., Бушовська Л., Близнюк А. Оцінювання ефективності державної політики розвитку малого й середнього бізнесу: фінансовий аспект. *Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice*. 2024. № 1 (54). С. 174–187. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptp.1.54.2024.4265>
 11. Тимошенко Ю. О. Економічна стійкість держави в умовах кризових викликів. *Modern Science: Research, Economy and Innovation*. Collection of Scientific Papers with Proceedings of the 3rd International Scientific and Practical Conference. Zagreb, 22–24 October 2025. Zagreb : International Scientific Unity, 2025. P. 71–74. DOI: <https://doi.org/10.70286/isu-22.10.2025.002>

References:

1. Albuquerque R., Koskinen Y., Zhang C. (2019) Corporate social responsibility and firm risk: theory and empirical evidence. *Management Science*, vol. 65, no. 10, pp. 4451–4949. Available at: <https://pubsonline.informs.org/doi/10.1287/mnsc.2018.3043> (accessed 26 August 2025).
2. Carroll A. B. (1991) The pyramid of corporate social responsibility: toward the moral management of organizational stakeholders. *Business Horizons*, vol. 34, no. 4, pp. 39–48. DOI: [https://doi.org/10.1016/0007-6813\(91\)90005-G](https://doi.org/10.1016/0007-6813(91)90005-G)
3. Hudz Yu., Shostakovska A., Maistrenko Yu., Kozynets A. (2025) Finansovi instrumenty zabezpechennia ekonomiko-ekolohichnoi bezpeky pidpriemstv [Financial instruments for ensuring economic and environmental security of enterprises]. *Stalyi rozvytok ekonomiky*, no. 5 (56), pp. 87–92. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-56-12> (in Ukrainian)
4. Varnalii Z., Mykytiuk O. (2025) Korporativna sotsialna vidpovidalnist yak stratehichniy chynnyk formuvannia ekonomichnoi bezpeky v umovakh systemnoi nevyznachenosti [Corporate social responsibility as a strategic factor in shaping economic security under systemic uncertainty]. *Scientific Journal of Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University. Economics*, no. 2, pp. 22–29. DOI: <https://doi.org/10.32782/ecovis/2025-2-3> (in Ukrainian)
5. Khandii O. O. (2025) Innovatsiine upravlinnia yak osnova ekonomichnoi bezpeky: rol korporativnoi kultury [Innovative management as a basis of economic security: the role of corporate culture]. *Ekonomichniy visnyk Donbasu*, no. 2 (80), pp. 135–142. DOI: [https://doi.org/10.12958/1817-3772-2025-2\(80\)-135-142](https://doi.org/10.12958/1817-3772-2025-2(80)-135-142) (in Ukrainian)
6. Bobro N., Vasylieva N., Suvorova S., Golovina O., Hulinchuk R. (2025) Effectiveness of digital integration in the economy and society amid ongoing economic transformation. *International Journal of Organizational Leadership*, vol. 14 (First Special Issue 2025), pp. 145–158. DOI: <https://doi.org/10.33844/ijol.2025.60469>
7. Tymoshenko Yu. O. (2025) Kontseptualni pidkhody do doslidzhennia hroshovo-kredytnoi polityky u suchasniy ekonomitsi [Conceptual approaches to the study of monetary policy in the modern economy]. *Zdobutky ekonomiky: perspektyvy ta innovatsii*, no. 23. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17557469> (in Ukrainian)
8. Pasinovykh I., Hutak V. (2023) Finansova bezpeka yak skladova ekonomichnoi ta korporativnoi bezpeky: teoretychnyi aspekt [Financial security as a component of economic and corporate security: theoretical aspect]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 58. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-58-24> (in Ukrainian)
9. Bobro N., Lisova R., Parfentjeva O., Dmytrovska V., Kyrylenko S. (2025) Digital transformation for cost optimisation and sustainable business operations. *European Journal of Sustainable Development*, vol. 14, no. 2, p. 158. DOI: <https://doi.org/10.14207/ejsd.2025.v14n2p158>
10. Huk O., Fedevych L., Lyvdar M., Bushovska L., Blyzniuk A. (2024) Otsiniuvannia efektyvnosti derzhavnoi polityky rozvytku maloho y serednoho biznesu: finansovyi aspekt [Evaluation of effectiveness of state policy of development of small and medium business: financial aspect]

licity for small and medium business development: financial aspect]. *Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice*, no. 1 (54), pp. 174–187. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptp.1.54.2024.4265> (in Ukrainian)

11. Tymoshenko Yu. O. (2025) Ekonomichna stiiikist derzhavy v umovakh kryzovykh vyklykiv [Economic resilience of the state under crisis challenges]. In: *Modern Science: Research, Economy and Innovation. Proceedings of the 3rd International Scientific and Practical Conference* (Zagreb, 22–24 October 2025). Zagreb: International Scientific Unity, pp. 71–74. DOI: <https://doi.org/10.70286/isu-22.10.2025.002> (in Ukrainian)

CORPORATE ECONOMIC SECURITY IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION AND DIGITAL TRANSFORMATION

Andriy Tymoshenko

Doctor of Economic Sciences,

Vice-rector for Financial and Economic Issues

Private Higher Education Institution "European University"

Summary. In the current conditions of globalization and digital transformation of the economy, enterprises operate in an environment of increased turbulence characterized by growing macroeconomic, financial, and digital risks. Increased competition, the spread of information and communication technologies, more complex regulatory requirements, and the transformation of corporate governance models necessitate the formation of an effective corporate economic security system as a key condition for ensuring long-term business resilience. The aim of the research is to theoretically summarize the evolution of the concept of corporate economic security and to substantiate the current directions of its development in the context of globalization and digital transformation. The work uses methods of systemic and structural-functional analysis to study the relationships between elements of the corporate security system; a historical-logical approach to summarize the stages of the concept's evolution; comparative analysis to compare classical and modern approaches; and a generalization method to form a modern interpretation of the concept's meaning. It has been proven that the concept of corporate economic security has evolved from cost control and asset protection tools to a comprehensive risk management system that integrates financial, organizational, social, and digital components. It has been substantiated that in the context of digitalization, the importance of information security, compliance, corporate social responsibility, and macroeconomic adaptability of enterprises is growing. It has been established that the effectiveness of a corporate economic security system is determined by the consistency of strategic management, financial resilience, and digital integration of business processes. Further research should focus on developing integrated models for assessing digital and macroeconomic threats, improving methods for quantitative risk forecasting, and forming adaptive mechanisms for interaction between enterprises and state institutions in the system of ensuring corporate economic security.

Keywords: corporate economic security, globalization, digital transformation, risk management, financial resilience, information security, corporate social responsibility.

Дата надходження статті: 19.01.2026

Дата прийняття статті: 16.02.2026

Дата публікації статті: 09.03.2026